

såsom Hörner säger, alternerande sjö. På alla deras kartor, även på den viktiga Wu-ch'angkartan av 1863 går floden rakt öster ut och i dess östra förlängning ligger Lop-nor. Inte ens på rikskartan av 1928 ha de helt kunnat skilja sig från den gamla klassiska uppfattningen.

I sin förträffliga Atlas har den kände kartografen i Paris, Delisle år 1706 en Carte de Tartarie, som bland förut upptagna namn också känner några nya. Där finna vi Cachgar, Ugen, Conche (= Kontje), Cucia (= Kutja), Yuldus, floden Kenkel, som motsvarar Kontje-daria, men däremot icke Lop-nor. "Den vandrande sjön" lyckas alltjämt bevara sitt inkognito. Hela det innersta Asien kallar han Tartarie Independante och vet att väldiga sandöknar upptaga dess mitt. Mellan Acsu (= Aksu) och Cucia har han en mäktig meridional bergskedja, som sannolikt är en relict av den meridionala kedja, Imaus, som hos Ptolemæus skiljer Scythia intra Imaum montem i väster från Scythia extra Imaum montem i öster.

År 1730 utkom i Stockholm en märkvärdig karta över norra och mellersta Asien, utarbetad av en av Carl XII:s officerare, Strahlenberg under dennes fångenskap i Sibirien. Hans uppfattning av Tarim och Lop-nor överensstämmer med Delisles, men han känner också Kara-schahr och Chaidu fl., vilken hos honom dock icke förenar sig med Tarim. Lop-nor saknas alltjämt.

För vårt område är Gustaf Renats, en annan av Carl XII:s krigare, av ändå större intresse. I allt vä-